

[Poul Nielson]

Jeg opfatter ministerens svar her – og specielt bemærkningen om måden, hvorpå man kan distribuere den videre – sådan, at det vil skulle tages op til vurdering senere i forbindelse med næste forårs vurdering op til 1985-beslutningen. Denne tilkendegivelse er jeg tilfreds med, idet jeg mener at forstå, at der heri ligger, at selskabet som sådant, også med denne bemærkning fra aktionærens side, har handlefrihed til at udvikle metoder og fremkomme med forslag til aktionæren til, hvordan man kan gøre det, når den metode, man kom med i denne omgang, ikke fandt nåde for aktionærens blik. Men altså: noget andet kan man finde ud af, og jeg forstår godt, at ministeren ikke på nuværende tidspunkt kan sige mere om det.

Annelise Gottfredsen (KF):

Jeg vil sige til hr. Poul Nielson, at jeg synes sådan set, det er lidt fantastisk, at man kan stå og garantere for, at hvis der er fundet olie og den erklæres at være kommercielt udnyttelig, er det så fin en forretning for staten, at man absolut kan vælte masser af midler ind i et foretagende. Jeg vil gerne forbeholde mig muligheden for at vurdere hvert enkelt tilfælde, også selv om det er erklæret kommercielt forsvarligt, og undersøge, hvorledes muligheden for at undgå at risikere statens midler eller for at få en indtægt ved at investere med statens midler er.

Der findes så mange risici: spørgsmålet om marginale felter, spørgsmålet om olieprisernes op- og nedgang, så jeg synes, det er lovlig optimistisk, at staten umiddelbart kan give en blankocheck på stedet til at gå ind i olieindvinding, blot fordi der er fundet olie, som af et selskab erklæres kommercielt indvindelig.

Maisted (FP):

Ministeren var skuffet over, at jeg ikke havde nogen venlige ord til dette lovforslag. Det synes jeg bestemt ikke ministeren har nogen grund til. Han er jo blevet rost alt det, det skal være, af VSerens hr. Waldorff. Så kan man ikke få en tydeligere forklaring på, hvorfor han ikke også kan forlange ros fra min side.

Men for at tage det meget konkret: ministeren har måttet give efter med hensyn til, at de midler, der måtte komme fra olierørled-

ningen, skulle gå i statskassen. Nej, de kommer – på den måde denne regering stemmer sammen med socialisterne – aldrig nogen sinde i statskassen; de går selvfølgelig over i DOFAS' kasse. Jeg forstår godt, at hr. Poul Nielson føler trang til at fremhæve fremtiden, og hvordan udviklingen vil blive. Det bliver selvfølgelig til en styrkelse af DOFAS; der bliver tale om statsopkøb af raffinaderier, så vi også skal til at have statsproduktion af olieprodukterne. Man skal til at lave smøreolie, og hvad der ellers er nødvendigt, af den råolie, der kommer ind. Det bliver udviklingen.

Og det kan ikke nytte, at fru Annelise Gottfredsen kommer med betænkeligheder nu. Det løb er kørt. Regeringen har kapituleret over for socialisterne. Det er ufatteligt, at en borgerlig regering ikke holder sig langt væk fra at socialisere dansk erhvervsliv. Lad dog socialisterne om at klare de problemer!

Lone Dybkjær (RV):

Jeg kan næsten være fuld af beundring over, at hr. Maisted kan blive ved.

Jeg vil takke ministeren, fordi han vil fremsætte et ændringsforslag. Og da ministeren vil det, skal jeg tage min anmodning om fornyet udvalgsbehandling tilbage, så vi slipper for den ekstra procedure med tillægsbetænkning.

Hr. Waldorff syntes på den ene side, forstod jeg, at det var en god idé, at man gennem afgifter kunne begrænse D.O.N.G.s eller andre statslige selskabers virksomhed, men syntes på den anden side også, at det var en god idé, at det skete under parlamentarisk kontrol. Så kan jeg ikke helt forstå, at hr. Waldorff når til det resultat, at hans gruppe ikke kan stemme for det ændringsforslag, der foreligger. Jeg kan ikke forstå det, hvis hr. Waldorff mener, at det i hvert fald bør være en minister, der uindskrænket kan indgå aftale med virksomheden.

Jeg er klar over, at man herved selvfølgelig risikerer, at et flertal kan tømme selskabet for penge. Den risiko er der, mener jeg. Men over for det stod altså, at en minister kunne gøre det, og så er det vel bedre, at det er et parlamentarisk flertal, der gør det. Men i virkeligheden har man jo også altid risiko med parlamentariske flertal.